

08/231-966/ПР
14.08.2023
46

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

II СЕСІЯ IX СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ _____

Про надання Київському комунальному об'єднанню зеленого будівництва та експлуатації зелених насаджень міста «Київзеленбуд» у постійне користування земельної ділянки для утримання та благоустрою зелених зон і зелених насаджень та обслуговування озелененої території на вул. Михайла Омеляновича-Павленка у Печерському районі міста Києва

682833992

Відповідно до статей 9, 79¹, 83, 92, 116, 122, 123, 186 Земельного кодексу України, Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», пункту 34 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», розглянувши проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки та заяву Київського комунального об'єднання зеленого будівництва та експлуатації зелених насаджень міста «Київзеленбуд» від 05 липня 2023 року № 72106-007622072-031-03, Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки Київському комунальному об'єднанню зеленого будівництва та експлуатації зелених насаджень міста «Київзеленбуд» для утримання та благоустрою зелених зон і зелених насаджень та обслуговування озелененої території на вул. Михайла Омеляновича-Павленка у Печерському районі м. Києва (категорія земель – землі рекреаційного призначення, код виду цільового призначення –

07.08, заява ДЦ від 05 липня 2023 року № 72106-007622072-031-03, справа 682833992).

2. Надати Київському комунальному об'єднанню зеленого будівництва та експлуатації зелених насаджень міста «Київзеленбуд», за умови виконання пункту 3 цього рішення, у постійне користування земельну ділянку площею 0,3983 га (кадастровий номер 8000000000:82:075:0011) на вул. Михайла Омеляновича-Павленка у Печерському районі міста Києва для утримання та благоустрою зелених зон і зелених насаджень та обслуговування озелененої території (код виду цільового призначення – 07.08 земельні ділянки загального користування, які використовуються як зелені насадження загального користування) із земель комунальної власності територіальної громади міста Києва.

3. Київському комунальному об'єднанню зеленого будівництва та експлуатації зелених насаджень міста «Київзеленбуд»:

3.1. Виконувати обов'язки землекористувача відповідно до вимог статті 96 Земельного кодексу України.

3.2. Забезпечити вільний доступ для прокладання нових, ремонту та експлуатації існуючих інженерних мереж і споруд, що знаходяться в межах земельної ділянки.

3.3. Питання майнових відносин вирішувати в установленому порядку.

3.4. Виконати вимоги, викладені у листах Департаменту охорони культурної спадщини виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 24 квітня 2023 року № 066-1537, Міністерства культури та інформаційної політики України від 12 квітня 2023 року № 06/35/3431-23.

3.5. Вжити заходів щодо державної реєстрації права постійного користування земельною ділянкою у порядку, встановленому Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

3.6. Під час використання земельної ділянки дотримуватися обмежень у її використанні, зареєстрованих у Державному земельному кадастрі.

3.7. Забезпечити виконання вимог Закону України «Про охорону культурної спадщини» та Закону України «Про автомобільні дороги».

3.8. Земельну ділянку в межах червоних ліній використовувати з обмеженням відповідно до вимог містобудівного законодавства.

3.9. У разі необхідності проведення реконструкції чи нового будівництва, питання оформлення дозвільної та проектної документації вирішувати в порядку, визначеному законодавством України.

4. Попередити землекористувача, що право користування земельною ділянкою може бути припинено відповідно до статей 141, 143 Земельного кодексу України.

5. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань архітектури, містопланування та земельних відносин.

Київський міський голова

Віталій КЛИЧКО

Омельченко Олександр Олександрович

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.

8 змін у цій версії очікують на перевірку. Стабільну версію було перевірено 7 квітня 2022.

Оме́льченко Олекса́ндр Олекса́ндрович (9 серпня 1938, село Зозів, Вінницька область, Українська РСР, СРСР — 25 листопада 2021, Київ, Україна) — український державний і політичний діяч, підприємець. Голова КМДА (8 серпня 1996 — 20 квітня 2006). Голова Київської міської ради (30 квітня 1998 — 30 травня 1999). Київський міський голова (30 травня 1999 — 14 квітня 2006). Народний депутат України (23 листопада 2007 — 12 грудня 2012). Лауреат Державної премії України в галузі архітектури (2004)^[1], кандидат технічних наук, полковник міліції. Герой України (2001), «Заслужений будівельник України».

Зміст

Життєпис

Нагороди та почесні звання

Діяльність

Примітки

Джерела

Посилання

Життєпис

Народився 9 серпня 1938 року в селі Зозів Липовецького району Вінницької області.

Із початком війни його батько столиці пішов на фронт, а мати забрала трьох дітей — Катерину, Мілу та Шурика (так називали Олександра Омельченка в дитинстві), — і повернулася до себе на батьківщину в село Соловіївка. Згодом родина переїхала в Карабачин, що в Брусилівському районі на Житомирщині.

У 1956 році закінчив Брусилівську середню школу зі срібною медаллю. Класним керівником була вчителька математики Віра Харитонівна Рода. А потім продовжив навчання у Київському будівельному технікумі.

По закінченні Київського будівельного технікуму здобував вищу освіту у Київському інженерно-будівельному інституті та інституті народного господарства. 10 місяців відслужив у Збройних силах. Затим працював на підприємствах «Головкиївміськбуду». Проїшов шлях від робітника до директора заводу залізобетонних виробів, головного інженера домобудівного комбінату, а згодом — першого заступника начальника «Головкиївміськбуду».

З 1987 по 1989 рік перебував у Республіці Афганістан. Після — працював у системі Держбуду, був заступником голови виконкому Київської міської ради народних депутатів, обіймав посаду генерального директора ДКП «Київреконструкція».

У 1994—1996 роках — заступник голови, перший заступник голови Київської міськдержадміністрації.

З серпня 1996 по 20 квітня 2006 року — голова Київської міської державної адміністрації^{[2][3]}.

Олександр Олександрович Омельченко

Київський міський голова

30 травня 1999 — 14 квітня 2006

Попередник Леонід Косаківський

Наступник Леонід Черновецький

Голова Київської міської ради

30 квітня 1998 — 30 травня 1999

Попередник посаду утворено

Наступник посаду скасовано

Голова Київської міської державної адміністрації

8 серпня 1996 — 20 квітня 2006

Попередник Леонід Косаківський

Наступник Леонід Черновецький

Народився 9 серпня 1938

с. Зозів, Вінницька область, Українська РСР, СРСР

Помер 25 листопада 2021 (83 роки)
Київ, Україна

Похований Байкове кладовище

Відомий як політик

Громадянство СРСР → Україна

Національність українець

Alma mater Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

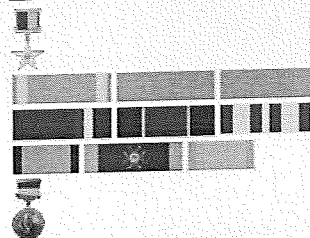
Політична партія Українська партія «Єдність»

У шлюбі з Людмила Леонтіївна (1945)

Діти Ян (1966) та Олександр (1968)

Звання Полковник

Нагороди

29 березня 1998 року відбулися чергові вибори до Київської міської ради. Усупереч рішенням суду, положень ч. 1 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», якою визначено, що повноваження міського голови закінчуються в момент вступу на цю посаду іншої, обраної відповідно до закону особи, роз'яснення Комітету Верховної Ради України з питань державного будівництва, діяльності рад і самоврядування та Міністерства праці й соціальної політики № 06-1164 від 23 березня 1998 року щодо вивільнення, надання пільг і гарантій працівникам, які вивільняються в зв'язку з виборами депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів, де говорилося, що сільський, селищний, міський голова звільняється в момент вступу на посаду іншої обраної відповідно до закону особи, 30 квітня 1998 року на пленарному засіданні депутати Київської міської ради ухвалили рішення про обрання на посаду голови Київради (до того ж не передбачену в Києві ні Конституцією, ні законами України) голову міської державної адміністрації Олександра Омельченка. Це відбулося при чинному міському голові Леонідві Косаківському, чий повноваження підтвердив суд, і нові вибори якого 29 березня 1998 року не проводилися на підставі рішення Конституційного суду України.

У травні 1999 році 76 % киян проголосувало за Олександра Омельченка як за міського голову Києва, у 2002 році — 73 % виборців висловили йому свою підтримку.

У травні 2001 року, після відставки уряду Віктора Ющенка, подекували, що український уряд може очолити саме Омельченко, однак сам він ставився до цієї інформації достатньо скептично.

У липні 2004 року з'їзд партії «Єдність» висунув свого керівника Олександра Омельченка кандидатом на президента України. Декларацію про його підтримку підписали 129 громадських організацій з усіх регіонів держави. У першому турі виборів Омельченко отримав 0,48 % виборців, у столиці він набрав 4,48 %. Після цього Омельченко заявив про підтримку Віктора Ющенка.

У 2005 році звинувачений у розбазарюванні київських земельних ділянок та у погіршенні історичного вигляду Києва. Того ж року він був виключений з лав Української партії «Єдність».

На виборах київського міського голови у березні 2006 року програє та займає лише третє місце. 20 квітня 2006 року Президент України Віктор Ющенко видає указ про звільнення Омельченка з посади голови Київської міської державної адміністрації.

На парламентських виборах 2007 року став депутатом він «НУНС» (№ 13). Голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування.

25 листопада 2009 року **збив на смерть пішохода**, що перетинав дорогу у нерегульованому переході. Інцидент стався о 21:20 на Столичному шосе у Києві на виїзді з села Чапаївка. Омельченко їхав на позашляховику «Міцубісі Паджеро» зі сторони Конча-Заспи в напрямку Києва. Аварія відбулася біля зупинки громадського транспорту «Віта-2», приблизно у 40 метрах від пішохідного переходу, **за словами свідків, чоловік переходив дорогу у спеціально відведеному для цього місці по зебрі. Від удару машиною на великій швидкості пішохода відкинуло за перехід на кілька десятків метрів** (<https://www.pravda.com.ua/articles/2009/11/26/4341551/>) уповідоляє прес-центр ДАІ Києва^[4]. Від отриманих тілесних ушкоджень 48-річний пішохід помер на місці пригоди, розповів начальник столичного управління ДАІ Анатолій Сіренко. **Оскільки винуватець є народним депутатом, притягнення його до кримінальної відповідальності можливе лише за згодою Верховної Ради.**

4 жовтня 2011 року вийшов з фракції НУНС через невизначеності, яка панує в самій фракції та через «*Основне і головне — це висока аморальність так званого почесного президента, який, на жаль, і сьогодні очолює „Нашу Україну“*». Він заявив, що буде залишатися позафракційним^[5].

2014 року бере участь у виборах міського голови Києва, а також у виборах до міської ради, очолюючи список Київської міської організації Української партії «Єдність»^[6].

З червня 2014 року був депутатом Київської міської ради.

Підпис

www.omelchenko.in.ua

Медіафайли у Вікісховищі

Народний депутат України

6-го скликання

Фракція Блоку	23	—	12
«Наша Україна — Народна самооборона»	листопада 2007		грудня 2012
(до			
04.10.2011)			

Церемонія закладення наріжного камню на місці відбудови Стрітенської церкви. У центрі (справа наліво): Київський міський голова Олександр Омельченко, Патріарх Філарет, архітектор Янош Віг, о. Сергій Ткачук

09.11.23, 14:19

У листопаді 2021 року був госпіталізованим із коронавірусом та значним ураженням легенів^[7]. Помер 25 листопада від наслідків коронавірусу в лікарні «Феофанія»^{[8][9]}. У депутата через ускладнення від коронавірусної хвороби стався інфаркт. Йому зробили операцію на серці.^[10] Однак Омельченко її не переніс.

Був похований 29 листопада на Байковому кладовищі (ділянка № 42а).

Нагороди та почесні звання

- Звання Герой України з врученням ордена Держави (21 серпня 2001) — за визначні особисті заслуги перед Українською державою у соціально-економічному та культурному розвитку столиці України — міста Києва^[11].
- Нагороджений орденами Пошани (1982 р.) та Трудового Червоного Прапора (1986 р.), Почесною відзнакою Президента України (1996 р.)^[12], орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (1998 р.)^[13], IV ступеня (1999 р.)^[14] та III ступеня (2006 р.)^[15].
- Орден Данила Галицького (24 серпня 2013) — за значний особистий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, науково-технічний, культурно-освітній розвиток України, вагомі трудові здобутки та високий професіоналізм^[16]
- «Заслужений будівельник України»^[17].
- Почесний громадянин Бучі (2002)
- Командорський хрест ордена святого Григорія Великого (Ватикан, 11 грудня 2001)^{[18][19]}
- Голова Ради з питань реклами у місті Києві (з липня 2004 р.).
- Президент Федерації хокею України.
- Президент футбольного клубу «Арсенал».
- Член Ради з питань збереження національної культурної спадщини (1997—1998 рр.).
- У березні 1998 року обраний депутатом Київської міської ради, а в травні 1998 року — її головою. Обіймав ці посади до квітня 2006 року включно.
- Почесний доктор НаУКМА з 2001 р.

21 лютого 2013 року Київрада прийняла рішення про присвоєння Омельченку звання Почесного громадянина Києва.

Указом Президента України № 336/2016 від 19 серпня 2016 року нагороджений ювілейною медаллю «25 років незалежності України».^[20]

Діяльність

Діяльність Олександра Омельченка дуже неоднозначна і суперечлива. За час його перебування на посаді мера було відкрито 8 станцій метро. По всьому місту встановлено бювети артезіанської води. Відновлено стародавні храми:

- Михайлівський собор
- Успенський собор
- Церква Богородиці Пирогощії
- Церква Різдва Христового
- Аскольдова могила (повернутий первісний вигляд) та ін.

Проте, в той же час скорочувалася мережа громадського транспорту, закривалися маршрути, ліквідовувалися лінії. Активно розвивалися маршрутні таксі. Значної шкоди трамвайній мережі міста було завдано з 1996 по 2006 роки. За цей час ліквідовані 60,6 км колій (в одноколіїному вимірі), скасовані маршрути в центрі міста (всього скасовано 12 маршрутів), закрита лінія на мосту Патона, в результаті чого утворилося 2 незв'язані між собою трамвайні мережі на правому і лівому березі. Було закрито найстаріше в Києві Лук'янівське депо, депо ім. Шевченка перенесено з центру на околицю міста. Озвучувалися подальші плани по ліквідації трамвайного руху, але їм, на щастя, не судилося збутися, тому що в 2006 році Омельченко програв вибори.^[21] Після 1995 року, припинилися закупівлі тролейбусів, і для нього настали важкі часи. Щоб хоч якось зберегти інтервали на підвізних маршрутах на околицях, було прийнято рішення масово скоротити тролейбусну мережу в центрі: були зняті лінії з вулиці Володимирської, Богдана Хмельницького, а в 2001 році і з Хрещатика і вулиці Грушевського. При цьому нові лінії все-таки продовжували будуватися: були прокладені лінії по Протасовому яру, вул. Саксаганського (замість знятої трамвайної), в Святошино, Троєщині та по мосту Патона. Однак необхідної закупівлі рухомого складу не проводилося, і інтервали на існуючих маршрутах продовжували збільшуватися. За час перебування Омельченко на посаді мера почалася незаконна роздача земельних ділянок в центрі під забудову та знесення пам'яників архітектури. В результаті з'явилися дисонуючі будівлі в буферній зоні Софійського собору, на схилах Дніпра і біля Києво-Печерської Лаври.

27 квітня 2010 року голосував за ратифікацію угоди Януковича — Медведєва, тобто за продовження перебування ЧФ Росії на території України до 2042 р^[22].

Примітки

↓ Показувати повністю

1. Указ Президента України від 23 червня 2004 року № 673/2004 «Про присудження Державних премій України в галузі архітектури 2004 року»
2. Указ Президента України від 8 серпня 1996 року № 671/96 «Про призначення О. Омельченка головою Київської міської державної адміністрації»
3. Указ Президента України від 20 квітня 2006 року № 320/2006 «Про звільнення О. Омельченка з посади голови Київської міської державної адміністрації»
4. Народний депутат Олександр Омельченко, *знайдений за рулем ввездорожника, насмерть сбил 48-летнего мужчину, переходившего дорогу в 40 метрах от пешеходного перехода* [Архівовано 28 січня 2019 у Wayback Machine.] (рос.)
5. *Омельченко вийшов із НУНС через «аморальність» Ющенка*. Архів оригіналу за 17 жовтня 2011. Процитовано 17 жовтня 2011.
6. *Повний список*. сайт Київської міської ради. Архів оригіналу за 25 травня 2014. Процитовано 24 травня 2014.
7. *Помер колишній мер Києва Омельченко*. РБК-Україна (рос.). Архів оригіналу за 25 листопада 2021. Процитовано 26 листопада 2021.
8. *Помер колишній мер Києва Олександр Омельченко*, Galinfo, 25.11.2021. Архів оригіналу за 25.11.2021. Процитовано 25.11.2021.
9. *Помер колишній мер Києва Олександр Омельченко*. Слово і Діло (укр.). Архів оригіналу за 26 листопада 2021. Процитовано 26 листопада 2021.
10. *Помер экс- мер Києва Омельченко - kyivyes.com.ua* (укр.). Архів оригіналу за 30 листопада 2021. Процитовано 30 листопада 2021.
11. Указ Президента України від 21 серпня 2001 року № 702/2001 «Про присвоєння звання Герой України»
12. Указ Президента України від 22 серпня 1996 року № 754/96 «Про нагородження Почесною відзнакою Президента України»
13. Указ Президента України від 8 серпня 1998 року № 859/98 «Про нагородження відзнакою Президента України "Орден князя Ярослава Мудрого"»
14. Указ Президента України від 21 серпня 1999 року № 1051/99 «Про відзначення нагородами України з нагоди 8-ї річниці незалежності України»
15. Указ Президента України від 23 березня 2006 року № 253/2006 «Про відзначення державними нагородами України»
16. Указ Президента України № 448/2013 від 24 серпня 2013 року «Про відзначення державними нагородами України з нагоди Дня незалежності України». Архів оригіналу за 14 квітня 2018. Процитовано 7 листопада 2016.
17. Указ Президента України від 30 березня 1993 року № 112/93 «Про присвоєння почесних звань України працівникам будівництва та будівельної індустрії м. Києва»
18. Acta Apostolicae Sedis, 2002. — P. 706. [Архівовано 11 червня 2015 у Wayback Machine.] [[https://web.archive.org/web/20211125135120/https://docs.google.com/ur=http%3A%2F%2Fwww.vatican.va%2Farchive%2Ffaas%2Fdocum%2F94-2002-ocr.pdf&embedded=true&chrome=false&dov=1 Архівовано 25 листопада 2021 у Wayback Machine.]] [Архівовано 25 листопада 2021 у Wayback Machine.]] [Архівовано 25 листопада 2021 у Wayback Machine.] посилання= (італ.)
19. Папа Римський видав ордени Литвину, Радченку, Дагаєву і т.д.. *Українська правда*. Архів оригіналу за 11 квітня 2018. Процитовано 10 квітня 2018.
20. Указ Президента України від 19 серпня 2016 року № 336/2016 «Про нагородження відзнакою Президента України — ювілейною медаллю «25 років незалежності України»»
21. Київ — TransPhoto. Архів оригіналу за 20 січня 2019. Процитовано 11 січня 2019.
22. *Хто голосував за ратифікацію «Харківських угод»*. Повний список. Архів оригіналу за 22 березня 2021. Процитовано 30 березня 2021.

Джерела

- *Помер экс-мер Києва Олександр Омельченко* [Архівовано 25 листопада 2021 у Wayback Machine.]// Інтерфакс-Україна, 25.11.2021

Посилання

- *Помер Олександр Омельченко*. Ексгосподар Києва, який завжди був задоволений собою [Архівовано 25 листопада 2021 у Wayback Machine.]// ВВС-новини, 25.11.2021
- *Омельченко* [Архівовано 2 грудня 2020 у Wayback Machine.] // Юридична енциклопедія : [у 6 т.] / ред. кол.: Ю. С. Шемшученко (відп. ред.) [та ін.]. — К. : Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2002. — Т. 4 : Н — П. — 720 с. — ISBN 966-7492-04-4.
- *Біографія О. Омельченка на сайті Ліга* [Архівовано 14 серпня 2020 у Wayback Machine.]
- *Біографія О. О. Омельченка*
- *Блок Олександра Омельченка*